

Egy felejthetetlen nap Budapesten

Az egyik hétvégén elterveztük, hogy egy kis színt viszünk az egyhangú hétköznapiakba, és elutazunk hazánk fővárosába. Erre a kirándulásra édesapám az unokatestvéreimet is meghívta, így még teljesebb lett az öröm.

Másnap reggel 5 órakor találkoztunk a vasútállomáson, majd kőkemény háromórás utazás után megérkeztünk Budapestre. Azonban már a kabinban is szereztünk jó élményeket: jutott bőven idő beszélgetésre, nevetgélésre.

A fővárosban főként metróval közlekedtünk, az M2-sel jutottunk el a Déli pályaudvarról a Deák térig, ahol átszálltunk az M1-esre, hogy eljussunk a Hősök teréig.

Ott megnéztük a csodás szobrokat, s átsétáltunk a Városligetbe. Az itteni látnivalók közül legszívesebben a korcsolyapályára és Vajdahunyad várának mására emlékezem.

Majd sok metrózással, barangolással eljutottunk több budapesti térre, nagy nehezen átkeltünk a Margit hídon, mert a Budai várba tartottunk. Mire fellépcsőztünk, mind a kilencen elfáradtunk.

Megtekintettük a Sándor palotát, a Mátyás templomot, és ismét vágta a kezdetünk. Nem maradhatott ki a látnivalók közül - sok más mellett - országunk háza sem!

Visszatérve a földalatti állomásra, utoljára felültünk a metróra, ami a Déli pályaudvarra vitte a fáradt ám élményekkel feltöltődött csapatot.

A visszaút is mozgalmasan telt, még tollbamondást is írtunk, megbeszéltük a nap eseményeit, jókat nevettünk.

Sajnos vagy nem sajnós, hazaértünk. Annyi biztos, hogy olyan emléket szereztünk, amely örökre megmarad.

Iancu Martin 8.a

Izsák Imre Általános Iskola